

1. Sub cru - cea Ta I - su - se, mă plec din nou sme - rit. Pri -
 2. Sub cru - cea Ta I - su - se, fi - în - ța mea o plec. Căci
 3. Sub cru - cea Ta I - su - se, pri - vi - rea mi-o ri - dic. Căci

6
 vind la sân - ge - le ce-a curs, să pot fi mân - tu - it. O,
 un - de oa - re aș pu - tea, o - dihnă să gă - sesc? În
 ma - re e iu - bi - rea Ta, iar eu nu sunt ni - mic. Un

10
 ce nes - pu - să dra - gos - te, Ce har ne - me - ri - tat, Tu
 lu - mea as - ta de ne - caz, făr' pa - ce făr' de rost, Doar
 sin - gur lu - cru vreau să-Ți cer, în - trea - gă via - ța mea. A -

14
 ai mu - rit în lo - cul meu, Să pot să fiu ier - tat.
 Tu ești Doam - ne stân - ca mea și-un loc de a - dă - post.
 ju - tă - mă o Dom - nul meu să stau sub cru - cea Ta.

1. Sub crucea Ta Isuse, mă plec din nou smerit.

Privind la sângele ce-a curs, să pot fi mântuit.

O, ce nespasă dragoste, Ce har ne-meritat,

Tu ai murit în locul meu, Să pot să fiu iertat.

2. Sub crucea Ta Isuse, ființa mea o plec.

Căci unde oareș putea, odihnă să gășesc?

În lumea asta de necaz, făr' pace făr' de rost,

Doar Tu ești Doamne stânca mea și-un loc de adăpost.

3. Sub crucea Ta Isuse, privirea mi-o ridic.

Căci mare e iubirea Ta, iar eu nu sunt nimic.

Un singur lucru vreau să-Ți cer, întregă viața mea.

Ajutămă o Domnul meu să stau sub crucea Ta.